

Co Valacha ve snu straší?

Jestli si budete přát, budu Vám povídat,
o čem se může Valachovi v noci zdát.

Je šťastný, když se dostane do dávných dob,
o Velikonocích kraslice a prázdný Boží hrob.
V létě měl vždy dobře okutou kosu,
co neztupila se o žádnou ranní rosu.
Na loukách se pásly ovce s beránky,
zaháněly se, až zacházely červánky.

Na podzim sklídl, co se na polích urodilo,
něco dal do sklepa, trochu do talířů zbylo.

Pak v zimě roby předly len a drhly peří
a hladoví chlapi pospíchali na večeři.
V Adventu barborky rozkvetly ve světlici.
A když moc mrzlo, rozehřál se slivovicí.

Ozdobený stromek si chytře ze stropu zavěsil.
A radoval se z Vánoc, jak tma už nemá moc.
A že přišel Boží Syn, který svět zachránil.

Někdy ve snu s hrůzou vidí, jak lidi jen na obrazovky civí,
televize, ipad, počítač, notebook, smartphone
a připadá si jako odjinud, jako by byl ufon.
Ptá se v duchu, kdo ocení tradice a krásy přírody naší?!
To ho trápí převelice, to ho v noci straší.
Má přece jen malou, malinkou naději,
že lidé vzpomenou si, co jejich předci uměli.